

32000L0053

2000.10.21.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 269/34

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2000/53/EK IRÁNYELVE

(2000. szeptember 18.)

az elhasznált járművekről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően, az egyeztetőbizottság által 2000. május 23-án jóváhagyott közös szövegtervezet figyelembevételével ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az elhasznált járművekre vonatkozó különböző nemzeti intézkedések össze kell hangolni, elsősorban az elhasznált járművek környezetre gyakorolt hatásának minimalizálása érdekében – ezzel is elősegítve a környezet védelmét, megőrzését és minőségének javítását, valamint az energiatakarékosságot –, továbbá a belső piac zökkenőmentes működése és a Közösségen belül a verseny torzulásának elkerülése érdekében.
- (2) A fenti célok megvalósítására alkalmazott nemzeti módszerek összhangjának biztosításához a Közösség egészére kiterjedő és a szubszidiaritás, valamint a „szennyező fizet” elvét figyelembe vevő keretrendszer létrehozása szükséges, különös tekintettel a járművek hasznosítás és visszanyerés szempontjából történő kialakítására, a gyűjtésre és kezelésre szolgáló létesítmények iránti követelményekre, valamint az újrahasználat, visszanyerés és hasznosítás céljainak elérésére.
- (3) A Közösségben az elhasznált járművek minden évben 8–9 millió tonna hulladékként jelennek meg, amit megfelelően kell kezelni.
- (4) Az elővigyázatosság és megelőzés elvének megvalósulása érdekében, valamint a Közösség hulladékgazdálkodási stratégiájával összhangban a hulladékok keletkezését a lehető legnagyobb mértékben meg kell akadályozni.
- (5) További alapelv, hogy a hulladékot újra kell használni, és hasznosítani kell, előnyben részesítve az újrahasználatot és a visszanyerést (recycling).
- (6) A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítása érdekében, hogy a gazdálkodó szervezetek

rendszerket hozzanak létre az elhasznált járművek gyűjtésére, kezelésére és hasznosítására.

- (7) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az utolsó birtokos és/vagy tulajdonos az elhasznált járművet egy engedéllyel rendelkező hulladékkezelő helyre költségmentesen eljuttathassa, mivel a járműnek nincs, vagy negatív piaci értéke van. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a gyártók viseljék az ilyen intézkedések teljes költségét vagy annak jelentős részét; a piaci erők normális működését ez nem akadályozhatja.
- (8) Ezen irányelv hatálya a járművekre és az elhasznált járművekre terjed ki, ideértve alkatrészeit és anyagukat, továbbá tartálék- és cserealkatrészeit is, azonban a biztonsági valamint a légszennyezésre és zajkibocsátásra vonatkozó szabályok sérelme nélkül.
- (9) Az irányelv értelmezésénél figyelembe kell venni, hogy az alkalmazott terminológia több hatályos irányelvre épül, nevezetesen a veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EK tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾, a gépjárművek és pótkocsijaik típusjóváhagyására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1970. február 6-i 70/156/EGK tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾, valamint a hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾.
- (10) A megfelelő és környezetvédelmi szempontból kielégítő – akár használatra kész, akár szétszedett – állapotban tartott veteránjárművek (oldtimer), azaz a történeti értéket képviselő, vagy a gyűjtők számára értéket jelentő, vagy múzeumi kiállítási tárgyként használni szándékozott járművek, nem tartoznak a 75/442/EGK irányelv hulladékra vonatkozó meghatározásának hatálya alá, és nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá sem.
- (11) Fontos, hogy a megelőző intézkedéseket már a jármű koncepcionális terveitől kezdve alkalmazzák, és ez különösen a járművekben alkalmazott veszélyes anyagok mennyiségének csökkentésében, ellenőrzés alatt tartásában jelenik meg, annak érdekében, hogy ezek környezetbe való kikerülését meg lehessen akadályozni, továbbá a visszanyerés megkönnyíthető és a veszélyeshulladék-lerakókon történő ártalmatlanítása elkerülhető legyen. Különösen tiltani kell az ólom, a higany, a kadmium és a hatvegyértékű króm

⁽¹⁾ HL C 337., 1997.11.7., 3. o. és HL C 156., 1999.6.3., 5. o.

⁽²⁾ HL C 129., 1998.4.27., 44. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1999. február 11-i véleménye (HL C 150., 1999.5.28., 420. o.), a Tanács 1999. július 29-i közös álláspontja (HL C 317., 1999.11.4., 19. o.), és az Európai Parlament 2000. február 3-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2000. július 20-i határozata és az Európai Parlament 2000. szeptember 7-i határozata.

⁽⁴⁾ HL 196., 1967.8.16., 1. o. A legutóbb a 98/98/EK bizottsági irányelvvel (HL L 355., 1998.12.30., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 42., 1970.2.23., 1. o. A legutóbb a 98/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 11., 1999.1.16., 25. o.) módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 194., 1975.7.25., 39. o. A legutóbb a 96/350/EK bizottsági határozattal (HL L 135., 1996.6.6., 32. o.) módosított irányelv.

alkalmazását. E nehézfémeket csak bizonyos célokra lehet felhasználni, amelyeket rendszeres időközönként felülvizsgálódó jegyzék sorol fel. Ezáltal könnyebb biztosítani, hogy egyes anyagok és alkatrészek ne kerüljenek be az aprítógépek hulladékába, és ne kerüljön sor elégetésükre vagy hulladéklerakókon történő ártalmatlanításukra.

- (12) Az elhasználódott járművekből származó műanyagok összességének visszanyerésére szolgáló módszereket folyamatosan javítani kell. A Bizottság jelenleg vizsgálja a PVC környezeti hatásait. A Bizottság e munka alapján szükség szerint javaslatot tesz a PVC használatával kapcsolatban, ide értve azok járművekben történő felhasználását is.
- (13) Az elhasználódott járművek és alkatrészeik bontására, újrahasználatára és visszanyerésére vonatkozó követelményeket figyelembe kell venni az új járművek tervezésekor és gyártásakor.
- (14) Elő kell segíteni a visszanyert anyagok piacának fejlődését.
- (15) Annak biztosítása érdekében, hogy az elhasználódott járműveket a környezet károsítása nélkül ártalmatlanítsák, megfelelő gyűjtési rendszert kell kialakítani.
- (16) Be kell vezetni az átvételi (szétszerelési) igazolást, amelyet az elhasználódott járművek nyilvántartásból való törlésének feltételeként kell alkalmazni. Azokban a tagállamokban, ahol nincs nyilvántartásból való törlés, olyan rendszert kell létrehozni, amelyben az illetékes hatóság értesül a bontási igazolásról, amikor az elhasználódott járművet hulladékkezelő létesítménybe továbbítják.
- (17) Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy ha szükséges, a járműveknél átmenetileg engedélyezték a nyilvántartásból való törlést.
- (18) A gyűjtéssel és hulladékkezeléssel foglalkozó létesítmények csak engedély birtokában működhetnek, illetve – ahol engedély helyett nyilvántartásba vételt alkalmaznak – ha meghatározott feltételeknek megfeleltek.
- (19) Elő kell segíteni, hogy a járművek visszanyerhetők és hasznosíthatók legyenek.
- (20) Fontos azoknak a követelményeknek a meghatározása, amelyek a tárolásra és a kezelésre vonatkoznak, a környezetre gyakorolt hátrányos hatások, valamint a kereskedelemben és versenyben a torzulás veszélyének elkerülése érdekében.
- (21) A rövid távú eredményesség, valamint annak érdekében, hogy a vállalkozások, a fogyasztók és az állami hatóságok hosszabb távon megfelelő távlatokkal rendelkezzenek, mennyiségileg is meg kell határozni az újrahasználat, hasznosítás és visszanyerés céljait.
- (22) A gyártóknak gondoskodniuk kell arról, hogy a járműveket úgy tervezzék és gyártsák, hogy lehetővé váljék az újrahasználat, hasznosítás és visszanyerés mennyiségileg meghatározott céljának megvalósítása. Ennek érdekében a

Bizottság elősegíti európai szabványok kialakítását és megteszi a szükséges intézkedéseket az európai járművek típusjóváhagyásáról szóló, vonatkozó jogszabályok módosítására.

- (23) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az irányelv rendelkezéseinek végrehajtása során a versenyt fenntartásák, különös tekintettel a kis- és középvállalkozásoknak a gyűjtés, bontás, kezelés és visszanyerés piacára történő bejutására.
- (24) A bontás és a hasznosítás megkönnyítésére, különösen az elhasználódott járművek visszanyerésénél, a járműgyártóknak az engedélyezett hulladékkezelő létesítmények rendelkezésére kell bocsátaniuk minden, a bontáshoz szükséges információt, különös tekintettel a veszélyes anyagokra.
- (25) Adott esetben elő kell segíteni európai szabványok megalkotását. A járműgyártóknak és az anyagok gyártóinak az alkatrészekre és anyagokra vonatkozó kódolási szabványokat kell alkalmazniuk, amelyeket a Bizottság a megfelelő bizottságok segítségével dolgoz majd ki. E szabványok kidolgozásánál a Bizottság adott esetben figyelembe veszi majd az e területen működő nemzetközi testületek munkáját is.
- (26) Az elhasználódott járművekre vonatkozóan közösségi szintű adatokra van szükség, az irányelvben foglalt célok megvalósulásának nyomon követése érdekében.
- (27) A fogyasztók magatartásának és hozzáállásának megváltoztatása érdekében a fogyasztókat megfelelően tájékoztatni kell; az ehhez szükséges információkat az érintett gazdálkodó szervezeteknek kell rendelkezésre bocsátaniuk.
- (28) Bizonyos feltételek teljesülése esetén a tagállamok egyes rendelkezéseket az érintett gazdasági ágazattal kötött megállapodások formájában is átültethetnek.
- (29) A hulladékkezelő létesítményekre és a veszélyes anyagok használatára vonatkozó követelményeknek a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításáról, valamint az átvételi (szétszerelési) igazolásra és az adatbázis formájára vonatkozó minimális követelményekről és a mennyiségi célok teljesítésének ellenőrzéséhez szükséges végrehajtási intézkedések előírásáról a Bizottság bizottsági eljárás keretében intézkedik.
- (30) Az irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak ⁽¹⁾ megfelelően kell elfogadni.
- (31) A tagállamok ezen irányelv rendelkezéseit az itt meghatározott határidőknél korábban is alkalmazhatják, feltéve hogy az intézkedések összhangban állnak a Szerződéssel,

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az irányelv céljai

Az irányelvben rögzített intézkedések célja elsősorban a járművekből származó hulladék keletkezésének megakadályozása, emellett az elhasznált járművek és alkatrészeik újbóli használata, visszanyerése és más módon történő hasznosítása annak érdekében, hogy csökkenjen az ártalmatlanításra kerülő hulladék mennyisége, valamint javuljon a járművek életciklusában részt vevő valamennyi gazdálkodó szervezet – különösen az elhasznált járművek feldolgozásában közvetlenül résztvevők – környezeti teljesítménye.

2. cikk

Fogalom meghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

1. „jármű”: a 70/156/EGK irányelv II. mellékletének A. szakaszában meghatározott M_1 vagy N_1 kategóriába sorolt járművek, valamint a 92/61/EGK irányelvben meghatározott háromkerekű gépjárművek, kivéve azonban a motoros tricikliket;
2. „elhasznált jármű”: az a jármű, amely a 75/442/EGK irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében hulladéknak minősül;
3. „gyártó”: a jármű gyártója vagy a jármű tagállamba történő importálását végző szakvállalkozás;
4. „megelőzés”: azok az intézkedések, amelyek célja az elhasznált járművek, továbbá azok alkatrészei és anyagai mennyiségének és környezetre való veszélyességének csökkentése;
5. „kezelés”: minden olyan tevékenység, amely az után következik, hogy az elhasznált járművet átadták a hulladékkezelő létesítmény számára, a szennyezés mentesítés, bontás, darabolás, aprítás, visszanyerés vagy az aprítási hulladékból a hasznosítást vagy hulladékként való ártalmatlanítást előkészítő műveletek és minden egyéb olyan művelet, amelyet az elhasznált jármű és alkatrészeinek hasznosítása és/vagy hulladékként való ártalmatlanítása érdekében végrehajtanak;
6. „újrahasználat”: olyan művelet, amelynek révén az elhasznált járművek alkatrészeit újra olyan célra teszik alkalmassá, amelyre eredetileg szolgáltak;
7. „visszanyerés” (recycling): a hulladék anyagának a termelési folyamatban való ismételt felhasználása, az eredeti célra vagy egyéb célra, kivéve azonban az energetikai hasznosítást. Az energetikai hasznosítás az éghető hulladék égetés során energiatermelésre való felhasználása, közvetlen, más hulladékokkal együtt történő vagy azok nélküli égetés keretében, de a hő hasznosításával;
8. „hasznosítás”: a 75/442/EGK irányelv II. B. mellékletében meghatározott, alkalmazható művelet;
9. „ártalmatlanítás”: a 75/442/EGK irányelv II. A. mellékletében meghatározott, alkalmazható művelet;
10. „gazdálkodó szervezetek”: az elhasznált járművek, alkatrészeik és anyagaik tekintetében a gyártók, kereskedők, begyűjtők, gépjárműbiztosító-társaságok, bontók, aprítással

foglalkozók, hasznosító létesítmények, visszanyeréssel foglalkozók és más kezelési műveletekben érintettek;

11. „veszélyes anyag”: minden olyan anyag, amely a 67/548/EGK irányelv szerint veszélyesnek tekintendő;
12. „aprító”: olyan berendezés, amely az elhasznált járművek kis darabokra való felaprítását, zúzását vagy felszabdálását hajtja végre, beleértve azt a célt, hogy közvetlenül újra használható fémhulladék keletkezzék;
13. „bontási információk”: azok az ismeretek, amelyek birtokában helyesen és környezetvédelmi szempontból megfelelően lehet kezelni az elhasznált járműveket. Ezt a járműgyártóknak és alkatrészgyártóknak az engedéllyel rendelkező hulladékkezelő létesítmények rendelkezésére kell bocsátaniuk, kézikönyvek vagy elektronikus média útján (CD-ROM, on-line szolgáltatások).

3. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelv a járművekre és az elhasznált járművekre, valamint alkatrészeikre és anyagaikra vonatkozik. Az 5. cikk (4) bekezdése harmadik albekezdésének sérelme nélkül, ez attól függetlenül érvényes, hogyan szervizelték vagy javították a járművet használata során, továbbá függetlenül attól, hogy a gyártó által előállított vagy más gyártótól származó tartalék és cserealkatrészekkel van-e ellátva a vonatkozó közösségi vagy hazai előírások szerint.

(2) Ez az irányelv a jelenlegi közösségi szabályozás és vonatkozó nemzeti szabályozás sérelme nélkül érvényes, különös tekintettel a biztonsági, légszennyezéssel és zajkibocsátással kapcsolatos, valamint a talaj és víz védelmére vonatkozó szabványokra és más előírásokra.

(3) Ha a gyártó kizárólag olyan járműveket állít elő vagy importál, amelyek felmentést élveznek a 70/156/EGK irányelv 8. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján, a tagállamok e gyártót és járműveit mentesíthetik az ezen irányelv 7. cikkének (4) bekezdésében, továbbá 8. és 9. cikkében foglalt rendelkezések alól.

(4) A 70/156/EGK irányelv 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második francia bekezdésében meghatározott különleges rendeltetésű járművek mentesülnek ezen irányelv 7. cikkének rendelkezései alól.

(5) A háromkerekű gépjárművekre csak ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése, 5. cikkének (2) bekezdése és 6. cikke vonatkozik.

4. cikk

Megelőzés

(1) A hulladék keletkezésének megelőzése érdekében a tagállamok különösen az alábbiakat ösztönzik:

- a) azt, hogy a járműgyártók, az anyagokat és berendezéseket gyártókkal együttesen, korlátozzák a járművekben alkalmazott veszélyes anyagok mennyiségét, és ezt a lehető legnagyobb mértékben csökkentse már a jármű koncepcionális kialakításától kezdve úgy, hogy különösen az ilyen anyagok környezetbe való kikerülését akadályozzák meg, könnyebbé váljék a visszanyerés, és elkerülhető legyen a veszélyes hulladékként történő ártalmatlanítás.

- b) azt, hogy az új járművek kialakításánál és gyártásánál teljes mértékben figyelembe vegyék és megkönnyítsék a bontást, újrahasználatot és hasznosítást, különösen az elhasznált járművek, azok alkatrészei és anyagai visszanyerését;
- c) azt, hogy a járműgyártók, az anyagok és alkatrészek gyártói-val közösen mind nagyobb mennyiségű visszanyert anyagot használjanak fel a járművekben és más termékekben, a visszanyert anyagok piacának fejlesztése érdekében.
- (2) a) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a 2003. július 1. után forgalomba hozott járművek anyagai és alkatrészei a II. mellékletben meghatározott esetek és feltételek kivételével ne tartalmazzanak ólmot, higanyt, kadmiumot vagy hatvegyértékű krómot;
- b) a 11. cikkben rögzített eljárás szerint a Bizottság rendszeres időközönként a műszaki és tudományos fejlődéshez igazítja a II. mellékletet, annak érdekében, hogy
- i. szükség szerint megállapítsa azokat a maximális koncentrációértékeket, amelyekig az a) pontban szereplő anyagok meghatározott járműanyagokban és alkatrészekben megőrülhetnek;
 - ii. a járművek egyes anyagain és alkatrészeit az a) pont hatálya alól mentesítse, ha ezeknek az anyagoknak az alkalmazása elkerülhetetlen;
 - iii. a II. mellékletből törölje a járművek anyagain és alkatrészeit, ha ezeknek az anyagoknak a használata mellőzhető;
 - iv. meghatározza az i. és ii. alpont a járműveknek azon anyagain, amelyek a további kezelést megelőzően elválaszthatók; ezeket meg kell jelölni vagy más alkalmas módon azonosíthatóvá kell tenni;
- c) a Bizottság a II. mellékletet először legkésőbb 2001. október 21-én vizsgálja felül. Az ott felsorolt kivételeket semmiképpen nem törlik a mellékletből 2003. január 1. előtt.

5. cikk

Begyűjtés

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy
- a gazdálkodó szervezetek rendszert alakítsanak ki az elhasznált járművek begyűjtésére, és amennyire műszakilag megoldható, a személygépkocsik javítása során eltávolított hulladék alkatrészek begyűjtésére,
 - a begyűjtésre szolgáló létesítmények megfelelően elérhetőek legyenek területükön.
- (2) A tagállamok megteszik továbbá a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy minden elhasznált járművet engedélyezett hulladékkezelő létesítményben adjanak le.
- (3) A tagállamok olyan rendszert alakítanak ki, amelynél az átvételi (szétszerelési) igazolás bemutatása előfeltétele annak, hogy az

elhasználódott járművet a nyilvántartásból töröljék. Ezt az igazolást az üzemben tartó vagy a tulajdonos számára kell kiadni, amikor az elhasznált járművet a hasznosító létesítménybe szállítják. A 6. cikk szerinti engedéllyel rendelkező hasznosító létesítményeket fel kell jogosítani ilyen igazolás kiadására. A tagállamok engedélyezhetik a gyártók, forgalmazók és begyűjtők számára, hogy az engedéllyel rendelkező hasznosító létesítmény nevében bontási igazolást adjanak ki, feltéve hogy azok az állami hatóságoknál be vannak jegyezve, és garantálják, hogy az elhasznált járművet egy engedélyezett hasznosító létesítménybe juttatják el.

Az átvételi igazolás kiadása a feldolgozó létesítmény részéről, vagy a forgalmazók vagy begyűjtők által feldolgozó létesítmény nevében, nem jogosít fel pénzügyi ellenszolgáltatásra, kivéve, ha a tagállamok kifejezetten így rendelkeznek.

Azoknak a tagállamoknak, amelyek nem rendelkeznek nyilvántartásból való törlési rendszerrel ezen irányelv hatálybalépésekor, olyan rendszert kell kialakítaniuk, amely szerint az átvételi (szétszerelési) igazolást a megfelelő illetékes hatósághoz továbbítják, amikor az elhasznált járművet a hasznosító létesítménybe eljuttatják, egyebekben e bekezdés rendelkezéseit betartva. Azon tagállamok, amelyek ezt az albekezdést kívánják alkalmazni, tájékoztatják a Bizottságot ennek indokairól.

(4) A tagállamok megteszik azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a járműnek a (3) bekezdés szerint az engedélyezett hasznosító létesítménybe történő eljuttatása az utolsó üzembentartó és/vagy tulajdonos számára ne jelentsen semmilyen költséget abból adódóan, hogy a járműnek nincs, vagy negatív a piaci értéke.

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a gyártók viseljék ezen intézkedés végrehajtásának anyagi terheit, vagy azok jelentős részét, és/vagy vegyék vissza az elhasznált járműveket olyan feltételekkel, amelyek az első albekezdésben szerepelnek.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy is, hogy az elhasznált jármű leadása ne legyen teljesen ingyenes, ha a jármű nem rendelkezik az összes alapvető alkatrésszel, különösen motorral és karosszériával, vagy olyan hulladékot tartalmaz, amelyet utólag helyeztek el az elhasznált járműben.

A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja az első albekezdés teljesülését annak biztosítása érdekében, hogy az ne vezessen a piac torzulásához, és ha szükséges, e rendelkezés megváltoztatását fogja javasolni az Európai Parlament és a Tanács számára.

(5) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok kölcsönösen elismerjék és elfogadják a más tagállamban a 3. bekezdésnek megfelelően kibocsátott átvételi igazolást. Ebből a célból a Bizottság legkésőbb 2001. október 21-ig meghatározza a bontási igazolás minimális tartalmi követelményeit.

6. cikk

Kezelés

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy az elhasznált járműveket a 75/442/EGK irányelv 4. cikkében meghatározott általános követelmények szerint és az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott minimális műszaki követelményekkel összhangban tárolják (még ideiglenesen is) és kezeljék, az egészségvédelemre és környezetvédelemre vonatkozó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy bármely intézmény vagy vállalkozás, amely hulladékkezelési tevékenységet folytat, engedélyt szerezzen az illetékes hatóságoktól, vagy nyilvántartásba kerüljön az illetékes hatóságoknál a 75/442/EGK irányelv 9., 10. és 11. cikke szerint.

A 75/442/EGK irányelv 11. cikke (1) bekezdésének b) pontja alól adható eltérés akkor vonatkozhat az elhasznált járművek hulladékával kapcsolatos tevékenységre, ha azok kezelése ezen irányelv I. mellékletének 3. pontja szerint már megtörtént, és az illetékes hatóságok a nyilvántartásba vétel előtt szemlét tartanak. A szemle alkalmával a következőket kell ellenőrizni:

- a) a kezelendő hulladék típusa és mennyisége;
- b) a teljesítendő általános műszaki feltételek;
- c) a megteendő biztonsági óvintézkedések,

annak érdekében, hogy a 75/442/EGK irányelv 4. cikkében foglalt célkitűzéseket elérjék. A szemlét évente egy alkalommal kell megtartani. Az eltérést alkalmazó tagállamok az eredményeket megküldik a Bizottság részére.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy bármely, hulladékkezelési művelettel foglalkozó létesítmény vagy vállalkozás legalább az alábbi kötelezettségeknek tegyen eleget, az I. mellékletnek megfelelően:

- a) az elhasznált járműveket további kezelés előtt darabokra szét kell szedni, vagy más, ezzel egyenértékű hatású intézkedéssel kell gondoskodni arról, hogy a környezetet minimális káros hatás érje. A 4. cikk (2) bekezdése szerint címkével ellátott vagy más módon megjelölt alkatrészeket vagy anyagokat el kell távolítani a további kezelés előtt;
- b) a veszélyes anyagokat és alkatrészeket el kell távolítani, és külön kell választani, szelektív módon úgy, hogy az elhasznált jármű továbbiakban aprítandó hulladékát ez ne szennyezze be;
- c) a szétszerelést és a tárolást úgy kell végezni, hogy biztosított legyen a járműalkatrészek újrahasználatára és hasznosítására, különösen a visszanyerése.

Az elhasznált járművek I. melléklet 3. pontja szerinti, szennyező anyag ártalmatlanítási céllal végzett kezelési műveleteit a lehető legrövidebb időn belül el kell végezni.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a (2) bekezdésben említett engedély vagy nyilvántartásba vétel minden olyan feltételt tartalmazzon, amely az (1), (2) és (3) bekezdés előírásainak teljesítéséhez szükséges.

(5) A tagállamok azoknál a szervezeteknél vagy vállalkozásoknál, amelyek kezelési műveleteket végeznek, szorgalmazzák a hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer bevezetését.

7. cikk

Újrahasználat és hasznosítás

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az ismételt használatra alkalmas alkatrészek újrahasználatának, illetve az ismételt használatra nem alkalmas alkatrészek hasznosításának ezen belül amennyiben környezetvédelmi szempontból indokolt, visszanyerésének ösztönzésére, érintetlenül hagyva azonban a járművek biztonságára és a környezetvédelemre – például a légszennyezésre és zajkibocsátásra – vonatkozó követelményeket.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a gazdálkodó szervezetek elérjék a következő célokat:

- a) legkésőbb 2006. január 1-jéig minden elhasznált jármű tekintetében az újrahasználat és hasznosítás mértéke el kell hogy érje az átlagos járműsúlyhoz viszonyított 85 %-ot egy évre vetítve. Ugyanezen idő alatt az újrahasználatot és visszanyerést legalább 80 %-ra kell növelni átlagos járműsúlyra vetítve évente;

az 1980. január 1. előtt gyártott járműveknél a tagállamok alacsonyabb célértékeket is meghatározhatnak az újrahasználat és hasznosítás tekintetében, ez azonban legalább 75 %, az újrahasználat és visszanyerés tekintetében pedig legalább 70 % kell hogy legyen. Az ezen albekezdésben szereplő lehetőséggel élni kívánó tagállamoknak a Bizottságot és a többi tagállamot tájékoztatniuk kell az indokaikról.

- b) legkésőbb 2015. január 1-jéig minden elhasznált jármű tekintetében az újrahasználat és hasznosítás mértéke el kell hogy érje az átlagos járműsúlyhoz viszonyított 95 %-ot egy évre vetítve. Ugyanezen idő alatt az újrahasználatot és visszanyerést legalább 85 %-ra kell növelni átlagos járműsúlyra vetítve évente.

Az Európai Parlament és a Tanács legkésőbb 2005. december 31-ig felülvizsgálja a b) pontban szereplő célokat a Bizottság javaslatot is tartalmazó jelentése alapján. A jelentésben a Bizottságnak figyelembe kell vennie a járművek anyagösszetételében végbement változásokat és minden egyéb releváns, járművekkel kapcsolatos környezeti szempontot.

A Bizottság, a 11. cikkben meghatározott eljárás szerint, meghatározza az e bekezdésben szereplő célok tagállamok általi teljesítésének ellenőrzéséhez szükséges részletes szabályokat. Ennek során a Bizottság figyelembe vesz minden releváns tényezőt, többek között az adatok rendelkezésre állását és az elhasznált járművek exportjának és importjának kérdését. A Bizottság ezt az intézkedést legkésőbb 2002. október 21-ig megteszi.

(3) A Bizottságtól kapott javaslat alapján az Európai Parlament és a Tanács meghatározza az újrahasználatra és hasznosításra, valamint az újrahasználatra és visszanyerésre vonatkozó, 2015. után érvényes célokat.

(4) A 70/156/EGK irányelv módosításának elkészítése érdekében a Bizottság szorgalmazza olyan európai szabványok megalkotását, amelyek a járművek szétszerelhetőségére, hasznosítására és visszanyerhetőségére vonatkoznak. A szabványok megállapítását követően, de legkésőbb 2001 végéig, az Európai Parlament és a Tanács – a Bizottság javaslata alapján – módosítja a 70/156/EGK irányelvet úgy, hogy azok az említett irányelv alapján típusjóváhagyásra került járművek, amelyek három évvel a 70/156/EGK irányelv módosítása után kerültek forgalomba, a jármű súlyára vetítve legalább 85 %-ban újrahasználhatók és/vagy visszanyerhetők legyenek, és a jármű súlyára vetítve legalább 95 %-ban újrahasználhatók vagy hasznosíthatók legyenek.

(5) A 70/156/EGK irányelv bonthatóság, újrahasznosíthatóság és visszanyerhetőség tekintetében történő módosításának javaslatánál a Bizottság szükség szerint figyelembe veszi annak biztosítását is, hogy az alkatrészek újrahasználatára ne okozzon biztonsági vagy környezetvédelmi veszélyt.

8. cikk

Kódolási (megjelölési) szabványok/szétszereléssel kapcsolatos információk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a gyártók, az anyagot előállítókkal és a berendezéseket gyártókkal összhangban, az alkatrészekre és anyagokra vonatkozóan kódolási szabványokat alkalmazzanak, különösen azon alkatrészek és anyagok azonosíthatósága érdekében, amelyek alkalmasak az újrahasználatra és a hasznosításra.

(2) A Bizottság legkésőbb 2001. október 21-ig, a 11. cikkben meghatározott eljárás szerint megállapítja az e cikk (1) bekezdésében említett szabványokat. Ennek során a Bizottság figyelembe veszi a megfelelő nemzetközi testületek által e területen végzett munkát és szükség szerint részt vesz abban.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a gyártók minden új járműtípusnál legkésőbb hat hónappal az adott típus forgalomba hozatalát követően megadják a bontásra vonatkozó információkat. Az információban pontosan meg kell határozni – olyan mértékig, amennyire ez a hasznosító létesítmények számára ezen irányelv teljesítése érdekében szükséges – a jármű egyes alkatrészeit és anyagait, valamint a járművekben a veszélyes anyagok helyét, különös tekintettel a 7. cikkben foglalt cél elérésére.

(4) A kereskedelmi és ipari titkok sérelme nélkül, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy – amennyiben ezt a létesítmények igénylik – a járművekben felhasznált alkatrészek gyártói megfelelő információkat bocsássanak az engedélyezett létesítmények rendelkezésére az újrahasználatos alkatrészek bontásával, tárolásával és vizsgálatával kapcsolatban.

9. cikk

Jelentés és tájékoztatás

(1) A tagállamok háromévente jelentést küldenek a Bizottság számára ezen irányelv végrehajtásáról. A jelentést a Bizottság által a 91/692/EGK irányelv⁽¹⁾ 6. cikke szerinti eljárással összhangban megalkotott, és az elhasznált járművekről és azok kezeléséről szóló adatbázis létrehozása céljából kibocsátott kérdőív vagy vázlat alapján kell megtenni. A jelentésnek tartalmaznia kell a vonatkozó információkat a gépjárművek értékesítésével és begyűjtésével, bontásával, aprításával, hasznosításával és visszanyerésével foglalkozó ágazatok szerkezetében bekövetkezett esetleges változásokról, amelyek a verseny bármilyen torzulásához vezetnek a tagállamon belül vagy a tagállamok között. A kérdőívet vagy vázlatot a tagállamok hat hónappal a jelentés tárgyidőszakának kezdete előtt kapják meg. A jelentést a Bizottság részére a hároméves tárgyidőszak után kilenc hónapon belül kell megküldeni.

Az első jelentés a 2002. április 21-ét követő három évre vonatkozik.

Kilenc hónappal a tagállamok jelentésének kézhezvétele után a fenti információk alapján a Bizottság jelentést tesz közzé ezen irányelv végrehajtásáról.

(2) A tagállamok minden esetben megkövetelik az érintett gazdasági szereplőktől az alábbi adatok nyilvánosságra hozatalát:

- a járművek és alkatrészeik tervei, tekintettel azok hasznosíthatóságára és a visszanyerhetőségre,
- az elhasznált járművek környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelése, különös tekintettel az összes folyadék eltávolítására és a bontásra,
- az újrahasználat, visszanyerés és hasznosítás fejlesztése és optimalizálása az elhasznált járműveknél és azok alkatrészeinél,
- a visszanyerésben és hasznosításban elért eredmények, az ártalmatlanítandó hulladék csökkentését és a hasznosítás és visszanyerés mértékének növelését illetően.

A gyártónak ezt az információt a lehetséges vásárlók számára hozzáférhetővé kell tennie. Az információt az új járművek marketingjéhez felhasznált reklámanyagoknak tartalmazniuk kell.

10. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2002. április 21-től kezdődő hatállyal megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(3) Feltéve, hogy az irányelvben foglalt célkitűzések teljesülnek, a tagállamok az illetékes hatóságok és az érintett gazdasági ágazatok közötti megállapodásokkal ültethetik át a 4. cikk (1) bekezdésben, 5. cikk (1) bekezdésben, 7. cikk (1) bekezdésben, 8. cikk (1) és (3) bekezdésben és 9. cikk (2) bekezdésben szereplő rendelkezéseket, és állapíthatják meg az 5. cikk (4) bekezdésének átültetésére a részletes szabályokat. E megállapodásoknak meg kell felelniük az alábbi követelményeknek:

- a) a megállapodásoknak végrehajthatónak kell lenniük;
- b) a megállapodásokban meg kell határozni a célokat, a megfelelő határidőkkel;
- c) a megállapodásokat a hivatalos nemzeti lapban, vagy a nyilvánosság számára hozzáférhető hivatalos dokumentumban közzé kell tenni, és a Bizottság számára át kell adni;
- d) a megállapodás keretében elért eredményeket rendszeresen felügyelni kell, jelenteni kell az illetékes hatóságok és a Bizottság számára, és a megállapodásban rögzített feltételek szerint nyilvánosságra kell hozni;
- e) az illetékes hatóságoknak megfelelő rendelkezéseket kell hozniuk a megállapodás által elért eredmények megfigyelésére;

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31. 48. o.

- f) a megállapodás be nem tartása esetén a tagállamnak az ezen irányelvben szereplő megfelelő rendelkezéseket törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekkel kell végrehajtania.

11. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot munkájában a 75/442/EGK irányelv 18. cikke szerint létrehozott bizottság segíti (a továbbiakban: bizottság).

(2) Az e cikkre történő hivatkozásokra az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikke vonatkozik, tekintettel az említett irányelv 8. cikkére.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdése szerinti időszak három hónap.

(3) A bizottság maga állapítja meg eljárási szabályzatát.

(4) A Bizottság az e cikkben megállapított eljárásnak megfelelően elfogadja:

- a) az átvételi (szétszerlési) igazolásra vonatkozó, az 5. cikk (5) bekezdésében említett minimális követelményeket;
- b) a részletes szabályozást a 7. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése tekintetében;
- c) a 9. cikkben említett adatbázisrendszer formátumát;
- d) azokat a szükséges módosításokat, amelyek az irányelv mellékleteinek a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításához szükségesek.

12. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

(2) Az 5. cikk (4) bekezdése

- 2002. július 1-jén lép hatályba az e napot követően forgalomba hozott járművekre vonatkozóan,
- 2007. január 1-jén lép hatályba az első francia bekezdésben említett nap előtt forgalomba hozott járművekre vonatkozóan.

(3) A tagállamok az 5. cikk (4) bekezdésének rendelkezéseit a (2) bekezdésben említett időpontok előtt is alkalmazhatják.

13. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2000. szeptember 18-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

N. FONTAINE

a Tanács részéről

az elnök

H. VÉDRINE

I. MELLÉKLET

A 6. cikk (1) és (3) bekezdése szerinti kezelésre vonatkozó minimális műszaki követelmények

1. Az elhasznált járművek tárolási helye (ideértve az ideiglenes tárolást is) a kezelés megkezdése előtt:
 - vízhatlan felületek megfelelő területen, kiömlő víz gyűjtésére alkalmas eszközökkel, gyűjtő hordókkal és tisztító-zsírtalanító berendezésekkel,
 - vízkezelésre, ide értve a csapadékvizet is, alkalmas berendezések, az egészség- és környezetvédelmi előírásokkal összhangban.
2. Kezelési helyek:
 - vízhatlan felületek megfelelő területen, kiömlő víz gyűjtésére alkalmas eszközökkel, gyűjtő hordókkal és tisztító-zsírtalanító berendezésekkel,
 - megfelelő tárolóhely a kisserelt alkatrészek számára, ideértve a vízhatlan tárolási lehetőséget olajjal szennyezett alkatrészek számára,
 - megfelelő konténerek az akkumulátorok, (az elektrolit helyszíni vagy máshol történő semlegesítésével), szűrők és PCB/PCT-t tartalmazó kondenzátorok tárolására,
 - megfelelő tárolótartályok az elhasznált járművek folyadékainak különválasztott tárolására: üzemanyag, motorolaj, sebességváltó-olaj, hajtóműolaj, hidraulikaolaj, hűtőfolyadékok, fagyálló folyadék, fékfolyadék, akkumulátorsavak, légkondicionáló rendszer folyadécai és minden egyéb folyadék számára, amely az elhasznált járműben található,
 - vízkezelésre, ide értve a csapadékvizet is, alkalmas berendezések, az egészség- és környezetvédelmi előírásoknak megfelelően,
 - megfelelő tárolóhely a használt gumiköpenyek számára, a tűzveszély és a túlzottan magasra rakatolás elkerülésével.
3. Az elhasznált járművek szennyezés-mentesítésével kapcsolatos kezelési műveletek:
 - akkumulátor és cseppfolyósítottgáz-tartályok eltávolítása,
 - potenciálisan robbanásveszélyes tárgyak (pl. légzsákok) eltávolítása vagy hatástalanítása,
 - a motorolaj, sebességváltó-olaj, hajtóműolaj, hidraulikaolaj, hűtőfolyadékok, fagyálló folyadék, fékfolyadék, akkumulátorsavak, légkondicionáló rendszer folyadécai és az elhasznált járműben található minden egyéb folyadék eltávolítása és különválasztott gyűjtése, kivéve ha ezek szükségesek az adott alkatrész újbóli felhasználásához,
 - minden olyan alkatrész lehetőség szerinti eltávolítása, amely higanyt tartalmaz.
4. A visszanyerés elősegítését szolgáló feldolgozási műveletek:
 - katalitikus anyagok eltávolítása,
 - rezet, alumíniumot és magnéziumot tartalmazó alkatrészek eltávolítása, ha ezeket a fémeket az aprítási folyamat során nem választják el,
 - gumiköpenyek és nagy műanyag alkatrészek eltávolítása (lökhárítók, műszerfal, folyadéktartályok stb.), ha ezeket az anyagokat nem távolítják el az aprítási folyamat során úgy, hogy anyaguk ténylegesen visszanyerhető legyen,
 - üvegek eltávolítása.
5. A tárolási műveleteket úgy kell végrehajtani, hogy elkerüljék a folyadékot tartalmazó alkatrészek vagy visszanyerhető alkatrészek és pótalkatrészek sérülését.

II. MELLÉKLET

A 4. cikk (2) bekezdése a) pontjának hatálya alól mentesített anyagok és alkatrészek

Anyagok és alkatrészek	Megcímkézendő vagy azonosíthatóvá teendő a 4. cikk (2) bekezdése b) pontjának iv. alpontja szerint
<i>Ólom mint ötvöző elem</i>	
1. Acél (galvanizált acél is), amely legfeljebb 0,35 tömegszázalék ólmot tartalmaz	
2. Alumínium, amely legfeljebb 0,4 tömegszázalék ólmot tartalmaz	
3. Alumínium (keréktárcsában, motoralkatrészben, és ablakemelő karokban), amely legfeljebb 4 tömegszázalék ólmot tartalmaz	X
4. Réz ötvözet, amely legfeljebb 4 tömegszázalék ólmot tartalmaz	
5. Ólom/bronz csapágytokok és gyűrűk	
<i>Ólom és ólomvegyületek alkatrészekben</i>	
6. Akkumulátorok	X
7. Benzintartályok belső bevonata	X
8. Lengéscsillapítók	X
9. Vulkanizáló szer nagynyomású vagy üzemanyag-szállító tömlőkhöz	
10. Védőfestékek stabilizáló anyaga	
11. Forrasztóelektronikai áramkörök és más helyeken	
<i>Hatvegyértékű króm</i>	
12. Korrózióvédő bevonat számos fontos járműalkatrészen (maximálisan 2 g/jármű)	
<i>Higany</i>	
13. Izzólámpák és műszerfalra lévő kijelzők	X

A 4. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett eljárás keretében a Bizottság soron kívül értékeli az alábbiak alkalmazását:

- ötvözőanyagként a keréktárcsákban, motoralkatrészekben és ablakemelő karokban lévő ólom,
- akkumulátorban lévő ólom,
- kerékkiegyensúlyozó súlyokban lévő ólom,
- üveg vagy kerámia beágyazás formájában ólmot tartalmazó elektromos alkatrészek,
- elektromos járművek akkumulátoraiban lévő kadmium,

annak érdekében, hogy a lehető leggyorsabban meghatározható legyen, szükséges-e a II. melléklet módosítása. Az elektromos járművek akkumulátoraiban lévő kadmium tekintetében a Bizottság, a 4. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett eljárás során figyelembe veszi, az általános környezeti hatásvizsgálatra is tekintettel, a helyettesítő anyagok rendelkezésre állását, valamint azt, hogy az elektromos járművek piaci elérhetőségét fenn kell tartani.